

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VERKEERD VERBONDEN
(Birthday Suite)

Een klucht in twee bedrijven

door

1880

Robin Hawdon

Vertaling : Fried Zuidweg

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1615

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **VERKEERD VERBONDEN** op te voeren moet de naam van auteur **ROBIN HAWDON** ; vert. *Fried Zuidweg* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1999/0220/002

ISBN 978-90-385-05992

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Robin Hawdon

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames - 3 heren)

Tony
Bob
Kate
Dick
Liz

DECOR

Twee hotelkamers met tussendeur. Ze zijn praktisch hetzelfde, maar elkaars spiegelbeeld; typisch moderne midden-klasse hotelkamers in de stad - een maximum aan comfort in de kleinst mogelijke ruimte. De tussendeur is alleen maar aangeduid; in het achterste gedeelte ervan staat de (echte) tussendeur. In de achtermuur van elke kamer is een deur naar de gang. In de zijmuren van de kamers een alkoof waarin een tweepersoonsopklapbed, dat met de hand uitgetrokken kan worden. (Er wordt slechts één bed gebruikt; het andere hoeft er niet te zijn.) Het achterste gedeelte van de kamers kan misschien op een verhoog. Vooraan op toneel deuren naar badkamers. In elke kamer is ook een ingebouwde kleerkast, een toilettafel met spiegel en kruikje, een bar met frigo en flessen, een tafel en stoelen die in het midden kunnen worden gezet om te eten; leunstoelen, en tafeltjes met telefoon naast de bedden.

Tijd: Heden

1e bedrijf: ongeveer 8 uur 's avonds
2e bedrijf: een paar ogenblikken later.

E E R S T E B E D R I J F

(Als het doek opgaat is de kamer rechts ingericht voor een privé-diner; het bed is opgeklapt en de tafel en stoelen staan in de midden. In de kamer links is het bed opgeklapt en staan de tafel en stoelen opzij tegen de muur. Een ijsemmer met een fles champagne staat op een opvallende plaats. De gangdeur van links gaat open en Tony, de Italiaanse kelner, komt binnen, gevolgd door Bob, duidelijk niet op zijn gemak, met zonnebril en weekendtas.)

TONY : Alstublieft meneer. Eén van de beste kamers van hotel.

BOB : Dank je. *(zet zonnebril af om de kamer te inspecteren)*

TONY : Maak u gemakkelijk. Dit is slaapkamer, daar badkamer - hier kast - daar bar.

BOB : *(kijkt om zich heen)* Mankeert er niet iets?

TONY : Nee meneer. *(laat bed zakken)* Hier.

BOB : Ah - handig. *(wijst op tussendeur)* En die deur daar?

TONY : Is er niet.

BOB : Oh nee?

TONY : Dat is deur naar kamer hiernaast als stinkend rijke Arabier komt die hele suite wil.

U wilt niet hele suite voor wat u wilt, of wel?

BOB : Nee.

TONY : Dacht ik ook. Nu is op slot.

BOB : Oh.

TONY : *(Tilt met zwier de champagne-emmer op.)* Champagne, cadeautje van uw vriend
Mr. Tippett.

BOB : *(mompelt)* God - hij gaat te ver.

TONY : Als u verder nog iets nodig hebt, dan belt u gewoon room-service en u vraagt
Tony. Mr. Tippett - hij zegt ik moet goed voor u zorgen - begrijpt u?

BOB : Ja, dank je.

TONY : Uw vriendin, die komt over minuut of tien. Is uw verjaardag, ja?

BOB : Ja.

TONY : Ai ai ai - ik wou vrienden mij zulke cadeautjes gaven. (*Bob knikt zonder enthousiasme*) Wat is er? Lijkt zenuwachtig.

BOB : Ben ik ook.

TONY : Waarom zenuwachtig. Is het leven.

BOB : Dat zeggen ze toch.

TONY : En nog wat. Als deze dame net als meeste andere dames van Mr. Tippett, dan is zij lekker stuk. U begrijpt?

BOB : Brengt Mr. Tippett dan dikwijls dames mee naar hier?

TONY : Oh - af en toe. Veel mannen brengen veel dames mee hier. Moeilijk allemaal te onthouden.

BOB : Een echte duiventil, hé.

TONY : Een wat?

BOB : Niks.

TONY : Mensen beseffen niet, als maar half zoveel hotels in wereld, ook maar half zoveel kerels met half zoveel grieten vrijen, en dat is heleboel te weinig vrijen in wereld.

BOB : Een echte filosoof.

TONY : Is niet omdat ik kelner ben dat ik niet kan denken. Zie veel van leven hier.

BOB : Ha, dat zal wel.

TONY : O.K. En denk eraan, meneer - als u iets nodig hebt - vraag naar Tony.

BOB : Dank je, Tony.

TONY : Bent Bob, ja?

BOB : (*knikt*) Ik ben Bob. (*Tony houdt zijn hand op voor een fooi. Bob schudt Tony de hand.*) Hoe gaat het?

TONY : (*zuur*) Breng dame naar boven als zij komt. Gelukkige verjaardag, Bob!

(Tony gaat weg. Bob kijkt verloren om zich heen. Hij neemt de champagnefles, bekijkt het etiket, zet hem terug in de emmer. De fles gaat er niet goed in, door al het ijs. Bob doet verscheidene pogingen, dan duwt hij de fles met kracht in de emmer zodat de ijsblokjes in het rond vliegen.)

BOB : Oh God. (*Scharrelt rond om het ijs op te rapen. Zoekt iets om zijn handen aan af te*

drogen. Neemt uiteindelijk de spreid. Probeert voorzichtig het bed. Heel goede vering.) Oh God! (slentert naar toilettafel, bekijkt zich in de spiegel.) Oh God! (Wanhopig strijkt hij zijn haar glad. Gaat verloren op het voeteneind van het bed zitten. De telefoon gaat; hij schrikt op. Zet zijn zonnebril op voor hij antwoordt. In telefoon.) Hallo?... Oh, hallo, Geoff. Ja, ik ben hier... Ja, prachtig allemaal, maar... Geoff, luister - ik denk toch niet dat ik het kan doen. Het is fantastisch van je dat je het allemaal voor me geregeld hebt - maar zie je - het gaat niet alleen om mij hé? Ja - het is natuurlijk belachelijk - iemand van mijn leeftijd - 12 jaar getrouwd - en dan opeens losbreken en proberen om... Ja, we zijn uit elkaar, dat weet ik - maar ik kan niet zomaar van de ene dag op de andere een wild vrijgezellenleven beginnen. Ik ben een keurige ambtenaar - geen kamerlid of zo... Ja, maar als ik nu, als ik... eh... ik weet niet eens hoe ze heet... Mimi? Goeie hemel... Als ik Mimi nu eens niet zo erg aantrekkelijk vind... Oh Geoff, natuurlijk is ze fantastisch, dat zal best, maar ik bedoel als ik nu eens niet kan... eh... als puntje bij paaltje komt en ik kan in feite niet... (vermoed) Ja Geoff - ze zal best heel bedreven zijn. Met zo'n naam, en voor zo'n prijs mag dat wel hé! Maar dat zit me juist dwars - ik ben niet zo bedreven, zie je, en ik... ja Geoff... goed Geoff... O.K. Geoff... Ja Geoff. (legt hoorn in) Oh God! (Hij laat de telefoon op bed staan, gaat naar de champagne en bekijkt de fles een ogenblik. Dan trekt hij z'n neus op, en gaat naar de bar. Doet een miniatuur flesje Scotch open en giet dat uit in een glas. Neemt een flinke teug. Neemt het glas en zijn tas mee naar de badkamer en doet de deur achter zich dicht.)

(Pauze. De gangdeur van kamer rechts gaat open. Tony laat Kate binnen - ongeveer dertig jaar, heel nerveus maar vastbesloten om dat niet te laten merken.)

TONY : Alstublieft signorina. Een van beste kamers van hotel.

KATE : Dank je. (kijkt wat bang om zich heen) Er is niemand.

TONY : Nee, u bent eerste. Mag ik uw jas?

KATE : Bedoel je dat hij er nog niet is?

TONY : Precies.

KATE : Oh jé, ik eh...

TONY : (*hangt jas in de kast*) Maak u geen zorgen, kan elk ogenblik komen. Breng hem meteen naar boven. Hoe ziet hij uit?

KATE : Eh... ik eh... dat weet ik eigenlijk niet precies.

TONY : Dat weet u niet?

KATE : Nee.

TONY : Oh, zakengesprek.

KATE : Eh...

TONY : Toen hij vroeg speciale kamer voor diner dacht ik... u weet wel... dat u privé wou om andere redenen. Sorry, mijn fout. Massa mensen spreken hier af met massa mensen om massa redenen en massa mensen weten niet hoe andere massa mensen uitziet tot na kennismaking - zou verstoeld staan. Maar zo iemand bent u niet, dat zie ik wel.

KATE : (*in de war*) Wat voor iemand,

TONY : Eén van die massa; ik zie hele leven hier, signorina. Kan aan iemand zien waarvoor hij hier is.

KATE : Dat zal wel, ja.

TONY : Dus waarvoor bent u hier?

KATE : (*stijf*) Daar heb je niets mee te maken.

TONY : Sorry, sorry. Maak u gemakkelijk tot vriend komt. Daar is bar, ijs in frigo. Hier is tafel voor diner. Zodra hij hier, breng ik u menu.

KATE : Dank je. (*kijkt rond*) Is er een badkamer?

TONY : (*wijst*) Badkamer hiernaast. (*Ze heeft niet gekeken en denkt dat hij de tussendeur bedoelt.*)

KATE : (*wijst op tussendeur*) Hiernaast?

TONY : (*kijkt tafelschikking na.*) Ja. Nu, als u iets wilt, vraagt u mij. Tony is de naam.

KATE : Dank je Tony.

TONY : (*Geeft haar nog een laatste keurende blik uit de deuropening.*) Zaken... ai ai ai, wat zonde! (*Tony weg.*)

KATE : (*Staat een ogenblik stil.*) Oh God! (*Bekijkt zich in de spiegel van de toilettafel.*)

Oh God! (*Fatsoeneert haar haar en strijkt een wenkbrauw glad. Gaat naar de bar en schenkt zich een wodka en tonic in. Neemt een slokje, neemt dan haar handtas; gaat naar de tussendeur, opent die en gaat de andere kamer binnen. Staat stil en staart naar het bed.*) Oh God! (*Ze gaat vlug terug naar eigen kamer en slaat de deur dicht. Staat een ogenblik in gedachten, kijkt dan opnieuw in de andere kamer. Gaat nerveus met glas en handtas de andere kamer binnen en doet de tussendeur achter zich dicht. Gaat naar de telefoon, zet tas en glas op het nachttafeltje en draait, terwijl ze met een oor luistert naar eventuele geluiden in de andere kamer.*) Sally, ik ben het. Hij is er nog niet. Sally, je zult het niet geloven. Hij heeft een hele suite geboekt! Er is een kamer voor het diner, dat is prima - maar er is ook nog een slaapkamer aan vast! Ik zweer het je, daar zit ik nu. Op het bed, jawel. En dat is nog niet alles. Hij heeft een fles champagne op een strategisch punt opgesteld! Dat... dat is geen eenzaam hart, dat is gewoon een versierder op zoek naar een gemakkelijk nummer. Maakt waarschijnlijk een gewoonte van dit soort dingen. Werkt rustig de hele lijst af van alle agentschappen. En zijn beschrijving op de lijst die ze me stuurden is waarschijnlijk pure fantasie. Tenslotte - wie heeft er ooit gehoord van een psychiater die aanklopt bij iets dat "Zielsverwantschap zonder Grenzen" heet. Hij zal het wel tot een kunst verheven hebben. Elke dag van de week een andere afspraak, met de groeten van IBM, Micro-ship sex! Ik ben er gewoon ingelopen, Sal. Ik had het moeten weten toen hij een privé-kamer voorstelde in plaats van een restaurant... ik bedoel... dat is toch duidelijk hé. Het was alleen - toen hij zei dat hij zenuwachtig wordt in openbare aangelegenheden - toen kon ik zo met hem meevoelen - want dat heb ik ook. Wat zal ik doen, Sal? Hij kan elk ogenblik hier zijn... Nee, nee, dat kan niet - dat is te riskant. (*Bob verschijnt in de deur van de badkamer.*) Hij is vast een... (*breekt haar zin af als ze Bob ziet*) heel aardige man. Ik bel je nog wel Sal. (*Legt hoorn in en zet telefoon op nachttafeltje.*)

Gegeneerde pauze.)

BOB : Hello.

KATE : Hello.

BOB : Je bent er dus!

KATE : Ja, ik eh... ik belde even een vriendin. Ik dacht dat je er nog niet was.

BOB : Ik was eh... me even aan het opknappen.

KATE : Ah. Ik dacht dat je er nog niet was.

BOB : Hoe ben je binnengekomen?

KATE : De piccolo...

BOB : Tony?

KATE : Die, ja.

BOB : Een echte figuur.

KATE : Dat is-ie zeker. (*pauze*)

BOB : Een drankje?

KATE : (*houdt haar glas omhoog*) Ik heb er al een.

BOB : Ah. (*lacht zenuwachtig*) Je hebt het je gemakkelijk gemaakt.

KATE : Ja.

BOB : Mooi. Er is ook champagne.

KATE : Heb ik gezien.

BOB : Ik ben meer voor sterke dranken, behalve bij speciale aangelegenheden.

KATE : Zoals deze.

BOB : Voor mij wel, ja. (*zenuwachtige lach*) Voor jou niet zo direct. (*Kate kijkt verbaasd*)

Ik moet zeggen... je bent niet precies wat ik verwachtte.

KATE : Nee?

BOB : Niet wat ik van die goeie ouwe Geoff verwachtte.

KATE : Geoff?

BOB : Geoff ja. Van het bureau.

KATE : Oh - van het bureau. Ik ken hem niet persoonlijk.

BOB : (*verbaasd*) Nee?

KATE : Ik heb het allemaal per correspondentie gedaan.

BOB : Echt? Ik dacht dat Geoff je zelf had uitgezocht.

KATE : Heeft hij misschien ook. Maar de basis-selectie wordt helemaal door de computer gedaan hé.

BOB : Oh ja? Goeie God, dat nu ook al?

KATE : Oh ja... ze stoppen gewoon de basisgegevens er in, en de vereisten, en hup, daar

springen de namen er uit. Zo weet je zeker dat je goeie koppels krijgt, zie je.

BOB : Ongelooflijk. Het tijdperk van de technologie. Triest eigenlijk.

KATE : Triest?

BOB : Zo onpersoonlijk.

KATE : Een beetje wel, ja. Maar ze moeten toch op een of andere manier selecteren.

BOB : Ja.

KATE : Wist je dat allemaal niet?

BOB : Ik dacht eigenlijk dat Geoff zelf... je... eh... intiem kende - ik bedoel persoonlijk kende als je begrijpt wat ik bedoel.

KATE : (*fronst*) Ik geloof van niet.

BOB : Moet moeilijk zijn om ze allemaal te onthouden.

KATE : Allemaal?

BOB : Al de... eh... al de klan... eh... de cliënten.

KATE : De cliënten... oh ja, onmogelijk.

BOB : Natuurlijk.

KATE : Het zijn er duizenden.

BOB : (*na een ogenblik*) Dat zal wel.

KATE : Anders zou het niet de moeite zijn, hé?

BOB : Nee. (*pauze*)

KATE : Jij, eh... doet dit dus kennelijk geregeld?

BOB : Ik?

KATE : Als je hoe-heet-ie Geoff zo goed kent.

BOB : Oh, we zijn toevallig vrienden, dat is alles. Ik ben niet zo... ik bedoel... ik ben dit helemaal niet gewoon.

KATE : Ik weet niet of ik dat wel geloof.

BOB : Waarom niet?

KATE : Nou ja, de champagne...

BOB : Oh, da's een idee van Geoff.

KATE : Ah. En het bed.

BOB : Het bed?

KATE : Ja.

BOB : Wat is daarmee?

KATE : Dat had ik niet verwacht. (*pauze*)

BOB : Nee?

KATE : Een beetje overduidelijk, vind je niet?

BOB : (*staart er naar*) Misschien wel, ja.

KATE : Een beetje onsubtiel.

BOB : Onsubtiel? Oh, ik snap het al. Je wilt liever zonder bed?

KATE : Och... in dit stadium...

BOB : Neem me niet kwalijk. Ik ben niet zo op de hoogte van de huidige trends. Ik ben een beetje ouderwets in die dingen.

KATE : Ouderwets?

BOB : Ik zweer het je. Ik ben een heel bezadigde, heel gewone, heel onambitieuze man en ik ben betrokken geraakt bij iets dat eigenlijk een beetje buiten mijn terrein valt. Eigenlijk wou ik er net vandoor gaan voor jij binnenkwam. Ik dacht dat ik niet zou kunnen doorzetten.

KATE : Echt?

BOB : Ja.

KATE : Dat is gek - ik ook. (*pauze*)

BOB : Jij ook wat?

KATE : Van plan om er vandoor te gaan.

BOB : Waarom?

KATE : Zelfde reden als jij.

BOB : Ik kan niet goed volgen.

KATE : Waarom was jij zo zenuwachtig?

BOB : Omdat ik nog nooit zoiets gedaan heb.

KATE : Ik ook niet. (*pauze*)

BOB : Ik bedoel - dit is de eerste keer.

KATE : Voor mij ook. (*Pauze. Bob begint opgelucht te lachen.*)

BOB : Nu begrijp ik het. Het is je eerste keer!

KATE : Ja.

BOB : Ik vond al dat je een beetje vreemd deed.

KATE : Vreemd?

BOB : Ja. Ik kon je helemaal niet plaatsen, maar nu weet ik wat Geoff in z'n schild voert. Hij deed er vreselijk geheimzinnig over, zie je - zei alleen maar dat je echt iets voor mij was. De ouwe slimmerik! Mijn God - het zal hem moeite gekost hebben om jou te vinden!

KATE : Ja?

BOB : (*ziet haar in een nieuw licht*) Grote hemel... je eerste keer!

KATE : (*een beetje geërgerd*) Zie ik er uit alsof ik beroeps ben?

BOB : Nee. Dat bracht me juist zo van de wijs. Ik veronderstelde natuurlijk dat je dat wel was, zie je. (*gaat naar bar*) Nog een drankje?

KATE : Graag. Wodka en tonic.

BOB : (*kijkt naar haar terwijl hij inschenkt*) Je eerste keer... grote God!

KATE : (*lastig*) Is dat zo verrassend? Iedereen moet ergens beginnen.

BOB : Ja, dat zal wel. Had ik niet zo bij stilgestaan. (*Brengt haar glas*) Zeg... waarom eh... wat eh... hoe ben je tot dit soort dingen gekomen?

KATE : We zijn allemaal van tijd tot tijd wel eens eenzaam, hé.

BOB : Ja, ja, maar eh... is dit niet nogal een drastische methode?

KATE : Waarom ben jij eraan begonnen?

BOB : Oh, dromen, fantasieën... de frustraties van de middelbare bezadigheid.

KATE : Moet het fantasie zijn?

BOB : Och...

KATE : Denk je niet dat we een echte relatie kunnen opbouwen?

BOB : (*met een triest lachje*) Wat een idealist! Dat zal je ook wel niet lang blijven.

KATE : (*kwaad*) En wat is dan volgens jou de bedoeling van de hele zaak? Handje schudden, vlug een drankje en dan het bed in? Woem woem woem... dank u wel en dan gaan we maar weer? Ieder zijn eigen weg?

(*Pauze*)

BOB : Min of meer, ja.

KATE : Welbedankt! (*Ze gooit haar drankje in zijn gezicht en stormt de andere kamer in,*

slaat de deur dicht. Hij gaat verbluft zitten, met druipend gezicht en staart naar de tussendeur.)

BOB : Goeie God! Nog een geluk dat ik haar geen ijs gegeven had. (*Veegt zijn gezicht af met zijn zakdoek en gaat naar de tussendeur, doet die voorzichtig open en kijkt naar binnen. Kate zit in de leunstoel met haar rug naar hem toe.*) Deze deur is open!

KATE : Natuurlijk. Hoe moet je er door als ze niet open is?

BOB : Ik dacht dat... (*ziet de eettafel*) Gedekt voor een dineetje.

KATE : Had je dat dan niet besteld,

BOB : Weet ik niet - ik heb alles aan Geoff overgelaten.

KATE : Wie is die Geoff, je kindermisje?

BOB : Ik begrijp het niet helemaal. Er is iets mis.

KATE : Daar kun je donder op zeggen. Jij bent uit op een goedkoop nummertje, en je dacht dat ik de kans met twee handen zou grijpen omdat ik ingeschreven ben bij het agentschap.

BOB : Agentschap?

KATE : En daarom denk je misschien dat ik seksueel zo uitgehongerd ben dat ik je onweerstaanbaar vind, maar dan heb ik nieuws voor je: dat doe ik niet.

BOB : Nee, nee... dat denk ik helemaal niet. Ik had de indruk dat je...

KATE : Wat?

BOB : Eh... (*Kijkt naar de andere kamer en dan terug, probeert het te doorgronden*) Mag ik je iets vragen? Heeft Tony je in die kamer binnengelaten of in deze?

KATE : In deze natuurlijk. Als ik eerst dat bed gezien had was ik meteen weggelopen.

BOB : Ik denk dat er ergens een vergissing gemaakt is.

KATE : En hoe!

BOB : Ik geloof dat ik niet degene ben die je denkt dat ik ben.

KATE : In ieder geval ben ik niet degene die jij denkt dat ik ben.

BOB : Nee, dat geloof ik ook niet.

KATE : Dat hebben we dan tenminste opgehelderd. En ga nu alsjeblieft naar je champagne en je bed, en laat mij met rust. (*Ze snuffelt luid en zoekt haar zakdoek in haar tas. Hij komt naar haar toe en raakt voorzichtig haar schouder aan.*)

BOB : Niet huilen alsjeblieft. Ik...

KATE : Ga weg!

BOB : Ik bedoelde het niet zo - alles wat ik...

KATE : Ga weg!

BOB : O.K. *(gaat naar deur, draait dan om)* Eh...

KATE : Wat?

BOB : Jij gaat niet weg hé?

KATE : Ga weg!

BOB : O.K. *(Trekt zich terug in de andere kamer. Zij snikt onbeheerst in haar zakdoek.)*

KATE : Verdomme verdomme verdomme!

BOB : *(ijsbeert in de andere kamer)* Verdomme verdomme verdomme! *(stopt)*
 Agentschap... Aha! *(Neemt een slok whisky en denkt na.)* Kom vooruit Robert
 jongen... hier heb je je hele leven op gewacht. En wat ga je er nu aan doen? *(klopt*
op zijn voorhoofd) Denk na! *(Er wordt geklopt en Tony komt binnen met een*
menu.)

TONY : Menu meneer. Misschien wilt u eerst eten.

BOB : Eerst? Oh, eh... dank je. *(Neemt menu aan)* Eten... dat is het!

TONY : Hé?

BOB : Tony, heb je al iets van mijn... eh... vriendin gemerkt.

TONY : Nee meneer.

BOB : Dacht ik al.

TONY : Maak u geen zorgen - komt wel.

BOB : En die dame hiernaast. Kun je me ook zeggen op wie zij wacht?

TONY : Hoe weet u van dame hiernaast?

BOB : Ik heb haar ontmoet. Zodoende.

TONY : U hebt haar ontmoet?

BOB : Ja.

TONY : *(Wijst naar gang)* Daarbuiten?

BOB : Nee, hier binnen.

TONY : Hoe zij binnengekomen?

BOB : *(wijst)* Door de deur?

TONY : Door die deur?

BOB : Ja.

TONY : Is op slot.

BOB : Is niet op slot.

TONY : Heb zelf op slot gedaan.

BOB : Ze is niet op slot.

TONY : Ik zeg u: is op slot. (*Probeer de deur die open gaat. Doet ze weer dicht.*) Is niet op slot.

BOB : Nee.

TONY : (*draait wat met de sleutel*) Slot zit vast.

BOB : Zeg Tony- zou jij 10 pond willen verdienen? (*Haalt zijn portefeuille boven.*)

TONY : (*Draait wat met de sleutel.*) Slot zit vast.

BOB : Zeg Tony, zou jij 10 pond willen verdienen? *Haalt zijn portefeuille boven.*

TONY : (*Draait nog altijd met sleutel.*) Lukt me niet - denk dat het... (*richt zich op*) Tien pond?

BOB : Ja.

TONY : (*op zijn hoede*) Keurige meneer als u geeft massa geld weg, zomaar... moet gevaarlijk zijn. Heb deze baan al hele tijd. Werk hier graag. Laat mij niet omkopen... is principe van me.

BOB : Oh, sorry. (*steekt portefeuille weg*)

TONY : Ik doe... wat wilt u?

BOB : Kijk, die dame verwacht een heer voor het diner... klopt?

TONY : Klopt.

BOB : In zijn plaats zou ik met haar willen dineren.

TONY : Hoe gaat u doen?

BOB : Weet ik niet, maar het is te proberen.

TONY : Is aardige dame.

BOB : Ja, veel meer mijn type dan die andere.

TONY : Hoe weet u? U kent andere nog niet. Als zij een van Mr. Tippetts dames, dan is lekker stuk.

BOB : Dat is het nu juist. Ik ben niet zo voor die lekkere stukken... vooral niet als ze Mimi